

F. t. L. om sindssyge og aandssvage Personers Hospitalsophold.

Besparelser i Driften. Ved Spørgsmaal om Tvangstilbageholdelse drejer det sig imidlertid om Enkeltafgørelser af personretlig Karakter, og disse falder saaledes ganske udenfor de af Loven af 6. Maj 1921 omhandlede Forhold. Hertil kommer, at der jo ikke blot er Spørgsmaal om Tvangstilbageholdelse af Patienter, der er indlagt paa Statens Sindssygehospitaller, men ogsaa om Tilbageholdelse af Patienter, der er indlagte paa kommunale Sindssygehospitaller eller private Helbredelsesanstalter, samt om Tilbageholdelse af aandssvage og Epileptikere, og at det af Hensyn til Ensartetheden i Af-

gørelserne maa være samme Myndighed, der træffer Afgørelsen i alle Tilfælde, men denne Myndighed kan ikke være Tilsynsraadet for Statens Sindssygehospitaller. Endelig skal anføres, at Tilsynsraadet efter dets Sammen sætning nødvendigvis maa blive et forholdsvis tungt virkende Organ, der vil forsinke Afgørelsen af disse stærkt hastende Sager.

Justitsministeriet maa saaledes være enigt med Kommissionen og de forannævnte Myndigheder, der har haft Lejlighed til at udtale sig over Betænkningen, i, at Afgørelsen i disse Sager bør forblive hos Overøvrigheden.